

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/1808

ze dne 14. listopadu 2018,

kteřou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Poslední podstatná změna směrnice Rady 89/552/EHS ⁽⁴⁾, následně kodifikované směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ⁽⁵⁾, byla provedena v roce 2007 přijetím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ⁽⁶⁾. Od té doby prošel trh audiovizuálních mediálních služeb výraznými a rychlými změnami v důsledku pokračujícího sblížení televizních a internetových služeb. Technický vývoj umožňuje nové typy služeb a uživatelských zkušeností. Sledovací návyky se významně změnily, zejména u mladších generací. Přestože hlavní televizní obrazovka zůstává i nadále důležitým zařízením umožňujícím sdílení audiovizuálních zážitků, řada diváků se při sledování audiovizuálního obsahu přesunula k jiným, přenosným zařízením. Tradiční televizní obsah se na průměrné denní době sledování dosud podílí významnou měrou.

Vzrostl však význam nových typů obsahu, jako jsou videoklipy nebo obsah vytvářený uživateli, a v současné době již existují dobře zavedení noví účastníci trhu včetně poskytovatelů služeb videa na vyžádání a platform pro sdílení videonahrávek. Toto sblížení médií vyžaduje aktualizovaný právní rámec, který zohlední vývoj na trhu a zajistí rovnováhu mezi přístupem k on-line službám poskytujícím obsah, ochranou spotřebitele a konkurenceschopností.

- (2) Dne 6. května 2015 přijala Komise sdělení nazvané „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“, ve kterém oznámila přezkum směrnice 2010/13/EU.
- (3) Směrnice 2010/13/EU by měla zůstat použitelná pouze pro ty služby, jejichž hlavním účelem je poskytování pořadů za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání. Požadavek hlavního účelu by měl být považován za splněný rovněž v případě, že daná služba má audiovizuální obsah a formu, které jsou oddělitelné od hlavní

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 2.2.2017, s. 157.

⁽²⁾ Úř. věst. C 185, 9.6.2017, s. 41.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 2. října 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. listopadu 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 27).

činnosti poskytovatele služeb, jako jsou například samostatné části on-line novin obsahující audiovizuální pořady nebo videonahrávky vytvořené uživateli, pokud tyto části mohou být považovány za oddělitelné od jejich hlavní činnosti. V případě provázanosti mezi audiovizuální nabídkou a hlavní činností, jako je například poskytování zpráv v písemné podobě, by služba měla být považována jen za nedílný doplněk hlavní činnosti. Jako takové mohou programy nebo jakékoli jiné audiovizuální služby, na které se vztahuje redakční odpovědnost poskytovatele, představovat audiovizuální mediální služby samy o sobě, i když jsou nabízeny na platformě pro sdílení videonahrávek, která se vyznačuje absencí redakční odpovědnosti. V takových případech bude dodržování směrnice 2010/13/EU na poskytovatelích s redakční odpovědností.

- (4) Služby platformem pro sdílení videonahrávek poskytují audiovizuální obsah, který stále více sleduje široká veřejnost, zejména mladí lidé. Totéž platí i o službách sociálních médií, které se staly důležitým prostředkem ke sdílení informací a k zábavě a vzdělávání, mimo jiné i poskytováním přístupu k pořadům a videonahrávkám vytvořeným uživateli. Tyto služby sociálních médií je třeba zahrnout do oblasti působnosti směrnice 2010/13/EU, neboť se ucházejí o stejné publikum a příjmy jako audiovizuální mediální služby. Navíc mají rovněž značný dopad, neboť uživatelům usnadňují možnost utvářet a ovlivňovat názory jiných uživatelů. V zájmu ochrany nezletilých osob před škodlivým obsahem a všech občanů před podněcováním k nenávisti, násilí a terorismu by uvedené služby měly být do směrnice 2010/13/EU zahrnuty do té míry, do jaké splňují definici služby platformy pro sdílení videonahrávek.
- (5) Cílem směrnice 2010/13/EU sice není regulovat služby sociálních médií jako takové, služba sociálních médií by však měla být zahrnuta, je-li poskytování pořadů a videonahrávek vytvořených uživateli její zásadní funkcí. Poskytování pořadů a obsahu videonahrávek vytvořených uživateli je možné pokládat za zásadní funkci služby sociálních médií, pokud audiovizuální obsah není pouze doplňkovým prvkem činnosti dané služby sociálních médií nebo tvoří pouze jejich menší část. V zájmu zajištění jasnosti, účinnosti a soudržnosti provádění by měla Komise v případě potřeby po konzultaci kontaktního výboru vydat pokyny o praktickém uplatňování některých aspektů definice „služby platformy pro sdílení videonahrávek“, zejména pokud jde o kritérium zásadní funkce. Tyto pokyny by měly být vypracovány s náležitým ohledem na cíle obecného veřejného zájmu, jichž má být dosaženo opatřeními přijímanými poskytovateli platformem pro sdílení videonahrávek, a na svobodu projevu.
- (6) Pokud platformu pro sdílení videonahrávek pro účely směrnice 2010/13/EU tvoří oddělitelná část služby, měla by se uvedená směrnice vztahovat jen na ni, a to pouze pokud jde o pořady a videonahrávky vytvářené uživateli. Na videoklipy, které jsou součástí redakčního obsahu elektronických verzí novin a časopisů, a na pohyblivé obrázky, jako jsou například grafické soubory (GIFs), by se směrnice 2010/13/EU vztahovat neměla. Definice služby platformy pro sdílení videonahrávek by neměla zahrnovat činnosti nehmotné povahy, jako je poskytování audiovizuálního obsahu na soukromých internetových stránkách a nekomerční zájmová sdělovací agentura.
- (7) V zájmu zajištění účinného provádění směrnice 2010/13/EU je zásadní, aby členské státy zavedly a pravidelně aktualizovaly evidenci poskytovatelů mediálních služeb a poskytovatelů platformem pro sdílení videonahrávek, kteří spadají do jejich pravomoci, a aby tyto záznamy pravidelně sdílely se svými příslušnými nezávislými regulačními orgány nebo subjekty a s Komisí. Tyto záznamy by měly obsahovat informace o kritériích, na nichž je pravomoc založena.
- (8) Stanovení pravomoci vyžaduje posouzení faktické situace podle kritérií stanovených ve směrnici 2010/13/EU. Posuzování takových faktických situací by mohlo vést k protichůdným výsledkům. Při použití postupů spolupráce stanovených v uvedené směrnici je důležité, aby Komise mohla založit svá zjištění na spolehlivých skutečnostech. Skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA) by proto měla být oprávněna poskytovat na žádost Komise stanoviska týkající se pravomoci. Jestliže se Komise při uplatňování těchto postupů spolupráce rozhodne konzultovat skupinu ERGA, měla by informovat kontaktní výbor, mimo jiné i o oznámeních, která obdržela v rámci uvedených postupů spolupráce od členských států, a o stanovisku skupiny ERGA.
- (9) Postupy a podmínky pro omezení svobody poskytovat a přijímat audiovizuální mediální služby by měly být stejné pro lineární i nelineární služby.
- (10) V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) lze svobodu poskytování služeb zaručenou Smlouvou z naléhavých důvodů obecného veřejného zájmu, například aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany spotřebitele, omezit za předpokladu, že tato omezení jsou odůvodněná, přiměřená a nezbytná. Členský stát by tudíž měl být schopen přijmout určitá opatření k zajištění dodržování svých pravidel ochrany spotřebitele, která nespádají do oblasti koordinované směrnice 2010/13/EU. Judikatura Soudního dvora požaduje, aby opatření přijatá členským státem za účelem prosazování jeho vnitrostátního režimu ochrany spotřebitele, mimo jiné i pokud jde o reklamy na hazardní hry, byla odůvodněná, přiměřená sledovanému cíli a nezbytná. Přijímající členský stát v každém případě nesmí přijímat opatření, která by na jeho území bránila přenosu televizního vysílání z jiného členského státu.

- (11) Oznámit-li členský stát Komisi, že se poskytovatel mediálních služeb usadil v členském státě, který má pravomoc, aby obešel přísnější pravidla v oblastech upravených směrnicí 2010/13/EU, která by se na něj vztahovala, pokud by byl usazen v oznamujícím členském státě, měl by za tímto účelem uvést věrohodné a řádně podložené důkazy. Takové důkazy by měly podrobně uvádět soubor podpůrných skutečností, na jejichž základě bude možné toto obcházení náležitě doložit.
- (12) Ve svém sdělení Evropskému parlamentu a Radě o zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU Komise zdůraznila, že při zvažování politických řešení uváží jak regulační, tak neregulační prostředky v souladu s komunitou pro sdílení praktických postupů a se zásadami pro lepší samoregulaci a koregulaci. Řada kodexů chování zavedených v oblastech koordinovaných směrnicí 2010/13/EU se ukázala být dobře koncipována v souladu se zásadami pro lepší samoregulaci a koregulaci. Za důležitý faktor úspěšnosti při podpoře dodržování kodexu samoregulace nebo koregulace je považována existence legislativní pojistky. Stejně důležité je to, aby tyto kodexy chování stanovily konkrétní cíle umožňující pravidelnou, transparentní a nezávislou kontrolu vyhodnocování cílů, na které jsou zaměřeny. Tyto kodexy chování by měly rovněž stanovit účinné prosazování. Tyto zásady by měly být doplněny kodexy samoregulace a koregulace přijatými v oblastech koordinovaných směrnicí 2010/13/EU.
- (13) Zkušenosti ukazují, že nástroje samoregulace i koregulace, prováděné podle různých právních tradic členských států, mohou hrát důležitou úlohu při poskytování vysoké úrovně ochrany spotřebitele. Opatření zaměřená na dosahování cílů obecného veřejného zájmu v rozvíjícím se odvětví audiovizuálních mediálních služeb jsou účinnější, jsou-li přijímána s aktivní podporou samotných poskytovatelů služeb.
- (14) Samoregulace je typem dobrovolné iniciativy umožňující hospodářským subjektům, sociálním partnerům a nevládním organizacím a sdružením přijímat společné pokyny pro sebe samotné. Odpovídají za vypracování monitorování a vymáhání dodržování těchto pokynů. Členské státy by měly v souladu se svými různými právními tradicemi uznat úlohu, kterou může hrát účinná samoregulace jako doplněk právních předpisů a zavedených legislativních, soudních a správních mechanismů, a její přínos k dosažení cílů směrnice 2010/13/EU. Ačkoli však samoregulace může být doplňkovou metodou provádění některých ustanovení směrnice 2010/13/EU, neměla by nahrazovat povinnosti vnitrostátního zákonodárce. Koregulace ve své minimální podobě poskytuje v souladu s právními tradicemi členských států právní vazbu mezi samoregulací a vnitrostátním zákonodárcem. V koregulaci sdílejí regulativní úlohu zúčastněné strany a vláda nebo vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. Úloha příslušných veřejných orgánů zahrnuje uznání režimu koregulace, audit jeho procesů a financování tohoto režimu. Koregulace by měla ponechávat možnost, aby stát zasáhl v případě, že cíle nejsou plněny. Aniž jsou dotčeny formální povinnosti členského státu, pokud jde o provedení směrnice ve vnitrostátním právu, podporuje směrnice 2010/13/EU používání samoregulace a koregulace. To by ale nemělo členské státy zavazovat k zavedení režimů samoregulace nebo koregulace, případně obojího, a ani by se tím neměly rušit nebo ohrožovat stávající iniciativy týkající se koregulace, které již v členských státech existují a účinně fungují.
- (15) Transparentnost vlastnictví sdělovacích prostředků má přímou souvislost se svobodou projevu, jež je základním kamenem demokratických systémů. Informace o vlastnické struktuře poskytovatelů mediálních služeb, pokud toto vlastnictví vede ke kontrole nebo uplatňování významného vlivu nad obsahem poskytovaných služeb, uživatelům umožní tento obsah informovaně posoudit. Členské státy by měly mít možnost určit, zda a do jaké míry by informace o vlastnické struktuře poskytovatele mediálních služeb měly být přístupné uživatelům za předpokladu, že je respektována podstata příslušných základních práv a svobod a že jsou tato opatření nezbytná a přiměřená.
- (16) Vzhledem ke zvláštní povaze audiovizuálních mediálních služeb, zejména pokud jde o dopad těchto služeb na způsob, jakým si lidé utvářejí názory, je legitimní, aby uživatelé věděli, kdo za obsah těchto služeb odpovídá. S cílem posílit svobodu projevu, a tím i podpořit pluralitu sdělovacích prostředků a zabránit střetům zájmů, je důležité, aby členské státy zajistily, aby uživatelé měli kdykoliv snadný a přímý přístup k informacím o poskytovatelích mediálních služeb. Rozhodnutí o konkrétní úpravě je na každém členském státu, zejména pokud jde o informace, které mohou být poskytnuty o vlastnické struktuře a skutečných majitelích.
- (17) Za účelem zajištění soudržnosti a poskytnutí právní jistoty podnikům a orgánům členských států by měl být pojem „podněcování k násilí nebo nenávisti“ v přiměřeném rozsahu chápán ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/913/SVV⁽¹⁾.

(1) Rámcové rozhodnutí Rady č. 2008/913/SVV ze dne 28. listopadu 2008 o boji proti některým formám a projevům rasismu a xenofobie prostřednictvím trestního práva (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 55).

- (18) Vzhledem k vývoji prostředků, kterými je šířen obsah prostřednictvím sítí elektronických komunikací, je důležité chránit širokou veřejnost před podněcováním k terorismu. Směrnice 2010/13/EU by proto měla zajistit, aby audiovizuální mediální služby neobsahovaly veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu. S cílem zajistit soudržnost a právní jistotu pro podniky a orgány členských států by měl být pojem „veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu“ chápán ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ⁽¹⁾.
- (19) Aby bylo divákům včetně rodičů a nezletilých osob umožněno informovaně se rozhodovat o obsahu, který má být sledován, je nutné, aby poskytovatelé mediálních služeb uváděli dostatečné informace o obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. To by bylo možno provést například prostřednictvím systému deskriptorů obsahu, zvukovým upozorněním, obrazovými prostředky nebo jakýmkoliv jinými prostředky popisujícími povahu obsahu.
- (20) Vhodná opatření na ochranu nezletilých osob platná pro služby televizního vysílání by se měla vztahovat rovněž na audiovizuální mediální služby na vyžádání. To by mělo zvýšit úroveň ochrany. Přístup spočívající v minimální harmonizaci umožní členským státům vyvinout vyšší stupeň ochrany obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. Neškodlivější obsah, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, ale není nutně trestným činem, by měl být předmětem nejpřísnějších opatření, jako je šifrování a účinná rodičovská kontrola, aniž je dotčeno přijetí přísnějších opatření členskými státy.
- (21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽²⁾ uznává, že děti v souvislosti se zpracováním osobních údajů zasluhují zvláštní ochranu. Vypracování mechanismů na ochranu dětí poskytovateli mediálních služeb nevyhnutelně vede ke zpracování osobních údajů nezletilých. Vzhledem k tomu, že takové mechanismy jsou zaměřeny na ochranu dětí, neměly by být osobní údaje nezletilých, jež jsou zpracovávány v rámci technických opatření na ochranu dětí, využívány pro obchodní účely.
- (22) Zajištění přístupnosti audiovizuálního obsahu je nezbytným předpokladem v souvislosti se závazky přijatými podle Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením. V souvislosti se směrnicí 2010/13/EU by měl být pojem „osoby se zdravotním postižením“ vykládán s ohledem na povahu služeb zahrnutých uvedenou směrnicí, kterými jsou audiovizuální mediální služby. Právo osob se zdravotním postižením a starších osob podílet se na společenském a kulturním životě Unie a začlenit se do něj, je spjato s poskytováním dostupných audiovizuálních mediálních služeb. Členské státy by proto měly bez zbytečného odkladu zajistit, aby poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci aktivně usilovali o zpřístupnění obsahu osobám se zdravotním postižením, zejména se zrakovým nebo sluchovým postižením. Požadavky na přístupnost by měly být splněny prostřednictvím postupného a plynulého procesu s přihlédnutím k praktickým a nevyhnutelným omezením, která by mohla zabránit plné přístupnosti, jako v případě pořadů nebo událostí vysílaných v reálném čase. Aby mohly členské státy měřit pokrok, jehož poskytovatelé mediálních služeb dosáhli v souvislosti s postupným zpřístupňováním svých služeb osobám se zrakovým nebo sluchovým postižením, měly by od poskytovatelů mediálních služeb usazených na svém území požadovat pravidelné zprávy.
- (23) Prostředky pro dosažení přístupnosti audiovizuálních mediálních služeb podle směrnice 2010/13/EU by měly zahrnovat mimo jiné znakový jazyk, titulování pro neslyšící a nedoslýchavé osoby, mluvené titulky a zvukový popis. Uvedená směrnice by se nicméně neměla vztahovat na prvky či služby, které poskytují přístup k audiovizuálním mediálním službám, a prvky přístupnosti elektronických programových průvodců (EPG). Uvedená směrnice se tudíž nedotýká právních předpisů Unie zaměřených na harmonizaci dostupnosti služeb poskytujících přístup k audiovizuálním mediálním službám, jako jsou internetové stránky, on-line aplikace a elektronické programové průvodce nebo poskytování informací o přístupnosti a v dostupných formátech.
- (24) Poskytnutí informací o mimořádných událostech způsobem, jenž by byl přístupný osobám se zdravotním postižením, nemusí být v některých případech možné. Takové výjimečné případy by však neměly bránit zpřístupňování informací o mimořádných událostech veřejnosti pomocí audiovizuálních mediálních služeb.
- (25) Směrnicí 2010/13/EU není dotčena způsobilost členských států ukládat povinnosti, jež zajišťují náležitě zdůraznění obsahu obecného zájmu podle definovaných cílů obecného zájmu, jako je pluralita sdělovacích

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

prostředků, svoboda slova a kulturní rozmanitost. Tyto povinnosti by měly být ukládány pouze tehdy, jsou-li nezbytné ke splnění cílů obecného zájmu jasně definovaných členskými státy v souladu s právem Unie. Jestliže se členské státy rozhodnou zavést pravidla týkající se náležitého zdůraznění, měly by podnikům uložit pouze přiměřené povinnosti v zájmu legitimních cílů veřejné politiky.

- (26) Aby byla chráněna redakční odpovědnost poskytovatelů mediálních služeb a audiovizuální hodnotový řetězec, je nezbytné, aby bylo možno zaručit integritu pořadů a audiovizuálních mediálních služeb poskytovaných poskytovateli mediálních služeb. Pořady a audiovizuální mediální služby by měly být přenášeny, aniž by byly zkracovány, měněny či přerušovány nebo překrývány pro obchodní účely bez výslovného souhlasu daného poskytovatele audiovizuálních mediálních služeb. Členské státy by měly zajistit, aby pro překrytí výhradně zapnutá nebo schválená příjemcem služby pro soukromé použití, jako jsou překrytí vyplývající ze služeb pro individuální komunikaci, nebyl vyžadován souhlas poskytovatele mediálních služeb. To by se nemělo vztahovat na kontrolní prvky jakýchkoli uživatelských rozhraní nezbytných pro fungování zařízení nebo orientaci v pořadech, jako jsou nastavení hlasitosti, vyhledávací funkce, orientační menu nebo seznamy kanálů. Nemělo by se vztahovat ani na oprávněná překrytí, jako jsou varovné informace, informace v obecném veřejném zájmu, titulky nebo překrytí obchodním sdělením poskytnutým poskytovatelem mediální služby. Aniž je dotčen čl. 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120⁽¹⁾, nemělo by se vztahovat ani na techniky datové komprese, které zmenšují velikost datového souboru, a další techniky pro přizpůsobení služby distribučním prostředkům, jako je rozlišení a kódování, bez jakékoli změny obsahu.

Opatření na ochranu integrity pořadů a audiovizuálních mediálních služeb by měla být ukládána tehdy, jsou-li nezbytná ke splnění cílů obecného zájmu jasně definovaných členskými státy v souladu s právem Unie. Taková opatření by měla podnikům ukládat přiměřené povinnosti v zájmu legitimních cílů veřejné politiky.

- (27) Audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání, s výjimkou sponzorství a umístění produktu, by měla být v souladu s kritérii platnými pro televizní reklamu a teleshopping pro alkoholické nápoje, stanovenými ve směrnici 2010/13/EU. Podrobnější kritéria platná pro televizní reklamu a teleshopping pro alkoholické nápoje se omezují na reklamní šoty, které jsou svou povahou odděleny od programu, a vylučují tudíž jiná obchodní sdělení, která jsou spojena s programem nebo jsou nedílnou součástí programu, jako je sponzorství a umístění produktu. Uvedená kritéria by se tedy neměla vztahovat na sponzorství a umístění produktu v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.
- (28) Na vnitrostátní a mezinárodní úrovni existují určitá široce uznávaná výživová doporučení, jako je například model výživového profilu regionálního úřadu Světové zdravotnické organizace (WHO) pro Evropu, jejichž cílem je rozlišovat potraviny na základě jejich výživové skladby v souvislosti s televizní reklamou na potraviny zaměřenou na děti. Členské státy by měly být motivovány k zajištění toho, aby byly samoregulace a koregulace, mimo jiné prostřednictvím využívání kodexů chování, využívány k účinnému snížení expozice dětí audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se potravin a nápojů, které mají vysoký obsah soli, cukrů a tuků, nasycených tuků a transmastných kyselin nebo které jiným způsobem nevyhovují těmto vnitrostátním nebo mezinárodním výživovým doporučením.
- (29) Členské státy by rovněž měly být podporovány v tom, aby zajistily, že kodexy chování založené na samoregulaci a koregulaci jsou využívány k účinnému snížení expozice dětí a nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se alkoholických nápojů. Na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni existují některé systémy samoregulace nebo koregulace, jejichž cílem je odpovědně uvádění alkoholických nápojů na trh včetně audiovizuálních obchodních sdělení. Tyto systémy by měly být dále podporovány, zejména ty, jejichž cílem je zajistit, aby audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů byla doprovázena informacemi o odpovědné konzumaci alkoholu.
- (30) Je důležité, aby nezletilé osoby byly účinně chráněny před expozicí audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se podpory hazardních her. V této souvislosti existuje na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni řada systémů samoregulace nebo koregulace upravujících propagaci odpovědného hraní hazardních her, a to i v audiovizuálních obchodních sděleních.
- (31) Pro odstranění překážek bránících volnému pohybu přeshraničních služeb v rámci Unie je nutné zajistit účinnost opatření založených na samoregulaci a koregulaci zaměřených zejména na ochranu spotřebitelů nebo veřejného zdraví.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (32) Trh televizního vysílání se vyvíjí, a proto je třeba zvýšit flexibilitu ve vztahu k audiovizuálním obchodním sdělením, zejména pomocí kvantitativních pravidel pro lineární audiovizuální mediální služby a umístění produktu. Vznik nových služeb, včetně služeb bez reklamy, přinesl divákům větší možnost výběru, protože mohou snadno přejít k alternativním nabídkám.
- (33) Liberalizace umístění produktu s sebou nepřinesla očekávané zvýšení zájmu o tuto formu audiovizuálního obchodního sdělení. Zejména obecný zákaz umístění produktu, byť s určitými výjimkami, nevytvořil právní jistotu pro poskytovatele mediálních služeb. Umístění produktu by tedy mělo být až na výjimky povoleno ve všech audiovizuálních mediálních službách a službách platform pro sdílení videonahrávek.
- (34) Umístění produktu by nemělo být dovoleno ve zpravodajských a publicistických pořadech, ve spotřebitelských publicistických pořadech, v náboženských pořadech a v pořadech pro děti. Existují důkazy zejména o tom, že umístění produktu a vložené reklamy mohou mít vliv na chování dětí vzhledem k tomu, že děti často nejsou schopny rozpoznat jejich komerční obsah. Existuje tedy potřeba i nadále zakazovat umístění produktu v pořadech pro děti. Spotřebitelské publicistické pořady jsou pořady, které poskytují divákům poradenství nebo obsahují recenze týkající se nákupu produktů a služeb. Umožnit umístění produktu v takových pořadech by setřelo rozdíl mezi reklamou a redakčním obsahem pro diváky, kteří v těchto pořadech mohou očekávat skutečné a poctivé recenze výrobků nebo služeb.
- (35) Poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání by měli podporovat výrobu a distribuci evropských děl tím, že zajistí, aby jejich katalogy obsahovaly minimální podíl evropských děl a aby tato díla byla dostatečně zdůrazněna. Mělo by se podporovat označování takového audiovizuálního obsahu, který splňuje podmínky pro zařazení mezi evropská díla, metadaty, aby byla tato metadata dostupná poskytovatelům mediálních služeb. Zdůraznění spočívá v podpoře evropských děl usnadněním přístupu k těmto dílům. Zdůraznění lze zajistit různými prostředky, například prostřednictvím zvláštního oddílu pro evropská díla, který je přístupný z domovské stránky služby, možností vyhledávat evropská díla ve vyhledávacím nástroji dostupném v rámci této služby, využitím evropských děl při propagaci této služby nebo minimálním procentním podílem evropských děl propagovaných z katalogu například pomocí bannerů nebo podobných nástrojů.
- (36) Aby zajistily odpovídající úroveň investic do evropských děl, měly by mít členské státy možnost ukládat poskytovatelům mediálních služeb usazeným na svém území finanční povinnosti. Tyto povinnosti mohou mít podobu přímých příspěvků na výrobu evropských děl a nabytí práv k těmto dílům. Členské státy by rovněž mohly zavést odvody do fondů na základě příjmů z audiovizuálních mediálních služeb, které jsou poskytovány na jejich území a zaměřeny na toto území. Tato směrnice objasňuje, že vzhledem k přímé vazbě mezi finančními povinnostmi a odlišnou kulturní politikou jednotlivých členských států je členskému státu rovněž povoleno ukládat takové finanční povinnosti poskytovatelům mediálních služeb usazeným v jiném členském státě, kteří se zaměřují na jeho území. V tomto případě by finanční povinnosti měly být účtovány pouze ve vztahu k příjmům získaným prostřednictvím diváků v členském státě, na něž jsou služby zaměřeny. Poskytovatelé mediálních služeb, kteří jsou povinni přispívat do systémů určených na financování filmů v členském státě, na něž jsou služby zaměřeny, by měli být schopni obdržet bez diskriminace podporu dostupnou poskytovatelům mediálních služeb z příslušných systémů určených na financování filmů, a to i v případě, že nejsou v tomto členském státě usazeni.
- (37) Subjekty televizního vysílání v současné době investují do evropských audiovizuálních děl více než poskytovatelé audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Proto, pokud si členský stát, na něž jsou služby zaměřeny, zvolí uložení finanční povinnosti subjektu televizního vysílání, který spadá do pravomoci jiného členského státu, měly by být přímé příspěvky na výrobu evropských děl a nabytí práv k těmto dílům, zejména koprodukce, uhrazené danými subjekty televizního vysílání, vzaty v potaz, s náležitým zohledněním zásady proporcionality. Tím není dotčena pravomoc členských států stanovit, v souladu s jejich kulturní politikou a s výhradou souladu s pravidly pro státní podporu, úrovně finančních příspěvků, jež mají platit poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci.
- (38) Pokud členský stát v jednotlivých případech posuzuje, zda jsou audiovizuální mediální služby na vyžádání usazené v jiném členském státě zaměřeny na diváky na jeho území, měl by vycházet z takových ukazatelů, jako je reklama či jiná propagace zaměřená konkrétně na zákazníky na jeho území, hlavní jazyk služby nebo samotná existence obsahu či obchodních sdělení zaměřených konkrétně na diváky v členském státě, ve kterém je služba přijímána.

- (39) Pokud členský stát ukládá poskytovatelům mediálních služeb povinnost hradit finanční příspěvky, měly by tyto příspěvky směřovat k přiměřené podpoře evropských děl a zároveň je třeba se vyhnout riziku, že budou poskytovatelům mediálních služeb uloženy dvakrát. Z tohoto důvodu by měl členský stát, v němž je poskytovatel mediální služby usazen, v případě, že ukládá povinnost takového finančního příspěvku, zohlednit finanční příspěvky, jež ukládají členské státy, na něž jsou služby zaměřeny.
- (40) Aby bylo zajištěno, že povinnosti týkající se podpory evropských děl nenaruší rozvoj trhu, a aby byl umožněn vstup nových účastníků na trh, neměly by se tyto požadavky vztahovat na poskytovatele, jejichž působení na daném trhu není významné. To se týká zejména poskytovatelů s nízkým obratem nebo s nízkou sledovaností. Nízkou sledovanost lze určit například na základě doby sledování nebo prodeje, podle povahy služby, a při stanovování nízkého obratu by se měla zohledňovat rozdílná velikost audiovizuálních trhů v členských státech. Vyžadovat splnění těchto požadavků by mohlo být nevhodné také v případech, kdy by to, vzhledem k povaze nebo tematickému zaměření audiovizuálních mediálních služeb, bylo neproveditelné nebo neodůvodněné.
- (41) Je důležité, aby subjekty televizního vysílání měly možnost pružně se rozhodovat, kdy zařadit reklamu s cílem maximalizovat poptávku zadavatelů reklamy a tok diváků. Je však také nezbytné zachovat v tomto ohledu dostatečnou úroveň ochrany spotřebitele, protože taková flexibilita by mohla vystavit diváky přílišnému množství reklamy během hlavního vysílacího času. V době od 6:00 do 18:00 a od 18:00 do 24:00 by se proto měla uplatňovat zvláštní omezení.
- (42) Neutrální předěly (označované jako technická černá) oddělují redakční obsah od televizní reklamy nebo šotů teleshoppingu, jakož i samostatné jednotlivé šoty. Umožňují divákovi jasně rozlišovat, kdy jeden typ audiovizuálního obsahu končí a jiný začíná. Je nezbytné jasně uvést, že neutrální předěly jsou z kvantitativního omezení stanoveného pro televizní reklamu vyloučeny. Účelem je zajistit, aby čas použitý v neutrálních předělech neměl dopad na čas použitý pro reklamu a aby nebyly nepříznivě ovlivněny příjmy z reklamy.
- (43) Vysílací čas přidělený pro oznámení subjektu televizního vysílání týkající se jeho vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, nebo oznámení ve veřejném zájmu a bezplatná – s výjimkou nákladů na přenos takových upozornění – upozornění na charitativní akce by neměly být zahrnuty do maximálního vysílacího času pro televizní reklamu a teleshopping. Navíc řada subjektů televizního vysílání je součástí větších mediálních skupin a provádějí oznámení nejen v souvislosti se svými vlastními pořady a doprovodnými produkty, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, ale rovněž ve vztahu k pořadům a audiovizuálním mediálním službám jiných subjektů, které patří do stejné mediální skupiny. Vysílací čas přidělený pro taková oznámení by rovněž neměl být zahrnut do maximálního vysílacího času pro televizní reklamu a teleshopping.
- (44) Poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek, na které se vztahuje směrnice 2010/13/EU, poskytují služby informační společnosti ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES⁽¹⁾. Proto se na tyto poskytovatele, pokud jsou usazeni v některém členském státě, vztahují ustanovení uvedené směrnice týkající se vnitřního trhu. Aby bylo možno zajistit účinnost opatření na ochranu nezletilých osob a široké veřejnosti, která jsou uvedena ve směrnici 2010/13/EU, a co nejrovnější podmínky, je třeba zabezpečit, aby stejná pravidla platila i pro poskytovatele platform pro sdílení videonahrávek, kteří nejsou usazeni v žádném členském státě, pokud tito poskytovatelé mají mateřský nebo dceřiný podnik, který je usazen v některém členském státě, nebo pokud jsou součástí skupiny, jejíž jiný podnik je usazen v některém členském státě. Proto by měly být definice, jež jsou stanoveny ve směrnici 2010/13/EU, založeny na zásadách a měly by zajistit, že se podnik nebude moci sám vyloučit z oblasti působnosti uvedené směrnice tím, že vytvoří skupinovou strukturu s několika úrovněmi podniků usazených v Unii či mimo ni. Komise by měla být informována o poskytovatelích spadajících do pravomoci jednotlivých členských států podle pravidel upravujících usazování stanovených ve směrnici 2000/31/ES a 2010/13/EU.
- (45) Objevují se nové výzvy, zejména v souvislosti s platformami pro sdílení videonahrávek, na kterých uživatelé, zvláště nezletilé osoby, stále více konzumují audiovizuální obsah. V této souvislosti čím dál častěji vzbuzuje obavy škodlivý obsah a nenávislné projevy na platformách služeb pro sdílení videonahrávek. Pro ochranu nezletilých osob a široké veřejnosti před takovým obsahem je nezbytné stanovit přiměřená pravidla týkající se těchto záležitostí.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (46) Obchodní sdělení v rámci služeb platformem pro sdílení videonahrávek již upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES⁽¹⁾, která zakazuje nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům, včetně klamavých a agresivních praktik ve službách informační společnosti.

Pokud jde o obchodní sdělení týkající se tabákových a souvisejících výrobků na platformách pro sdílení videonahrávek, dostatečnou ochranu spotřebitelů před tabákovými a souvisejícími výrobky zajišťují stávající zákazy stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/33/ES⁽²⁾, jakož i zákazy použitelné pro obchodní sdělení týkající se elektronických cigaret a náhradních náplní elektronických cigaret podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU⁽³⁾. Protože uživatelé pro přístup k audiovizuálnímu obsahu stále více spoléhají na služby platformem pro sdílení videonahrávek, je nezbytné zajistit dostatečnou úroveň ochrany spotřebitele sladěním pravidel pro audiovizuální obchodní sdělení, ve vhodném rozsahu, pro všechny poskytovatele. Je proto důležité, aby audiovizuální obchodní sdělení na platformách pro sdílení videonahrávek byla jasně označena a dodržovala soubor minimálních kvalitativních pravidel.

- (47) Na významný podíl obsahu poskytovaného službami platformem pro sdílení videonahrávek se nevztahuje redakční odpovědnost poskytovatele platformy pro sdílení videonahrávek. Tito poskytovatelé však zpravidla určují uspořádání tohoto obsahu, konkrétně pořadí, videí vytvořených uživateli a audiovizuálních obchodních sdělení, mimo jiné za využití automatických prostředků nebo algoritmů. Proto by od těchto poskytovatelů mělo být požadováno přijetí vhodných opatření na ochranu nezletilých osob před obsahem, který může narušit jejich tělesný, duševní nebo mravní vývoj. Mělo by od nich být rovněž požadováno, aby přijali vhodná opatření na ochranu široké veřejnosti před obsahem, který obsahuje podněcování k násilí či nenávisti namířeným proti skupině nebo členu skupiny z některého z důvodů uvedených v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), nebo jehož šíření je podle práva Unie trestným činem.
- (48) Vzhledem k povaze vztahu poskytovatelů k obsahu poskytovanému službami platformem pro sdílení videonahrávek by se vhodná opatření na ochranu nezletilých osob a široké veřejnosti měla vztahovat na organizaci obsahu, a nikoli na obsah jako takový. Požadavky, které jsou v tomto ohledu stanoveny ve směrnici 2010/13/EU, by tedy měly platit, aniž by byly dotčeny články 12 až 14 směrnice 2000/31/ES, jež stanoví výjimku z odpovědnosti za protiprávní informace předávané nebo automaticky, průběžně a dočasně ukládané, nebo ukládané některými poskytovateli služeb informační společnosti. Při poskytování služeb uvedených v článcích 12 až 14 směrnice 2000/31/ES by tyto požadavky rovněž měly platit, aniž by byl dotčen článek 15 uvedené směrnice bránící tomu, aby těmto poskytovatelům byla ukládána obecná povinnost dohlížet na tyto informace a povinnost aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní činnost, aniž by se to však týkalo povinnosti dohledu ve zvláštních případech, a zejména aniž by se to dotklo rozhodnutí vnitrostátních orgánů přijímaných v souladu s vnitrostátním právem.
- (49) Při provádění vhodných opatření, která mají být přijata na základě směrnice 2010/13/EU, je vhodné co nejvíce zapojit poskytovatele platformem pro sdílení videonahrávek. Je tedy třeba podporovat koregulaci. Poskytovatelé platformem pro sdílení videonahrávek by rovněž měli mít i nadále možnost dobrovolně přijímat přísnější opatření v souladu s právem Unie, přičemž by měli dodržovat svobodu projevu a informací a pluralitu sdělovacích prostředků.
- (50) Právo na účinné prostředky nápravy a spravedlivý proces jsou základní práva stanovená v článku 47 Listiny. Ustanovení směrnice 2010/13/EU by tedy neměla být vykládána způsobem, který by stranám bránil ve výkonu jejich práva na přístup k soudnímu systému.
- (51) Při přijímání vhodných opatření na ochranu nezletilých osob před škodlivým obsahem a ochranu široké veřejnosti před obsahem obsahujícím podněcování k násilí, nenávisti a terorismu v souladu se směrnicí 2010/13/EU by měla být pečlivě vyvážena příslušná základní práva stanovená v Listině. To se týká podle okolností zejména práva na respektování soukromého a rodinného života a na ochranu osobních údajů, svobody projevu a informací, svobody podnikání, zákazu diskriminace a práv dítěte.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/33/ES ze dne 26. května 2003 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se reklamy na tabákové výrobky a sponzorství souvisejícího s tabákovými výrobky (Úř. věst. L 152, 20.6.2003, s. 16).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 1).

- (52) Cílem kontaktního výboru je usnadnit účinné provádění směrnice 2010/13/EU a kontaktní výbor by měl být pravidelně konzultován ohledně praktických problémů vyplývajících z jejího uplatňování. Práce kontaktního výboru by se neměla omezovat na stávající záležitosti audiovizuální politiky, ale měla by zahrnovat rovněž příslušný vývoj v tomto odvětví. Kontaktní výbor se skládá ze zástupců příslušných orgánů členských států. Členské státy se vyzývají, aby při jmenování svých zástupců podporovaly rovné zastoupení žen a mužů v kontaktním výboru.
- (53) Členské státy by měly zajistit, aby jakékoli jejich vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty byly právně oddělené od vlády. To by však nemělo bránit členským státům ve výkonu dohledu v souladu s jejich vnitrostátním ústavním právem. Měla by být stanovena domněnka, že vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty dosáhly požadovaného stupně nezávislosti, pokud jsou funkčně a fakticky nezávislé na svých vládách nebo na kterémkoliv jiném veřejném nebo soukromém subjektu, a to i pokud byly založeny jako veřejné orgány nebo subjekty. To je považováno za nezbytné k zajištění nestrannosti rozhodnutí přijatých vnitrostátními regulačními orgány nebo subjekty. Požadavkem na nezávislost by neměla být dotčena možnost členských států zřizovat regulační orgány, jež vykonávají dohled nad různými odvětvími, například audiovizuálními a telekomunikačními odvětvími. Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty by měly mít donucovací pravomoci a prostředky nezbytné k výkonu své funkce v podobě lidských zdrojů, odborných znalostí a finančních prostředků. Činnost vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů zřízených na základě směrnice 2010/13/EU by měla zajišťovat respektování cílů plurality sdělovacích prostředků, kulturní rozmanitosti, ochrany spotřebitele, řádného fungování vnitřního trhu a podpory korektní hospodářské soutěže.
- (54) Protože jedním z účelů audiovizuálních mediálních služeb je sloužit zájmům jednotlivců a zároveň formovat veřejné mínění, je vrcholně důležité, aby tyto služby byly schopny poskytovat jednotlivcům i společnosti co nejúplnější a nejrozmanitější informace. Uvedeného účelu lze dosáhnout pouze v případě, že redakční rozhodnutí budou i nadále chráněna před veškerým vměšováním se státu a vlivem vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, jež překračují pouhé uplatňování práva a jež neslouží ochraně zákonem chráněného práva, jež je třeba chránit bez ohledu na konkrétní mínění.
- (55) Na vnitrostátní úrovni by měly existovat účinné odvolací mechanismy. Příslušný odvolací orgán by měl být na zúčastněných stranách nezávislý. Tímto orgánem může být soud. Odvolacím řízením by nemělo být dotčeno rozdělení pravomocí v rámci vnitrostátního soudního systému.
- (56) S cílem zajistit jednotné uplatňování právního rámce Unie upravujícího audiovizuální služby ve všech členských státech zřídila Komise rozhodnutím ze dne 3. února 2014 skupinu ERGA⁽¹⁾. Úkolem skupiny ERGA je poskytovat Komisi technické poradenství a pomáhat jí v zajišťování jednotného provádění směrnice 2010/13/EU ve všech členských státech, jakož i usnadnit vzájemnou spolupráci vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů a spolupráci mezi nimi a Komisí.
- (57) Skupina ERGA pozitivním způsobem přispěla k jednotné regulační praxi a poskytla Komisi vysoce kvalitní poradenství v otázkách provádění. To si žádá formální uznání a posílení její role ve směrnici 2010/13/EU. Skupina ERGA by proto měla být uvedenou směrnici ustavena.
- (58) Komise by měla mít možnost konzultovat se skupinou ERGA veškeré otázky týkající se audiovizuálních mediálních služeb a platforem pro sdílení videonahrávek. Skupina ERGA by měla být Komisi nápomocna tím, že bude poskytovat technické odborné znalosti a poradenství, a usnadněním výměny osvědčených postupů, včetně kodexů chování založených na samoregulaci a koregulaci. Komise by měla se skupinou ERGA zejména konzultovat uplatňování směrnice 2010/13/EU s cílem usnadnit její harmonizované provádění. Tato skupina by měla na žádost Komise vydávat nezávazná stanoviska k pravomoci, k opatřením odchylným se od svobody příjmu a k opatřením, která jsou zaměřena na obcházení pravomocí. Skupina ERGA by měla mít rovněž možnost poskytovat technické poradenství ve všech záležitostech regulace týkajících se rámce pro audiovizuální mediální služby, a to i v oblasti nenávislných verbálních projevů a ochrany nezletilých osob, jakož i poradenství o obsahu audiovizuálních obchodních sdělení o potravinách s vysokým obsahem tuků, soli nebo sodíku a cukrů.
- (59) „Mediální gramotnost“ znamená dovednosti, znalosti a porozumění, které občanům umožňují efektivní a bezpečné využívání médií. Aby měli občané možnost přístupu k informacím a aby mohli využívat, kriticky posuzovat a vytvářet mediální obsah odpovědnou a bezpečnou formou, potřebují pokročilé dovednosti v oblasti mediální gramotnosti. Mediální gramotnost by se neměla omezovat na výuku o nástrojích a technologiích, nýbrž by se měla soustředit na to, aby občany vybavila schopností kritického myšlení potřebnou k vytvoření úsudku,

(1) Rozhodnutí Komise C(2014) 462 final ze dne 3. února 2014, kterým se ustavuje evropská regulační skupina pro audiovizuální sdělovací prostředky.

analýze komplexních skutečností a rozeznání rozdílů mezi názorem a skutečností. Je proto nezbytné, aby poskytovatelé mediálních služeb a poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek, ve spolupráci se všemi příslušnými aktéry, podporovali rozvoj mediální gramotnosti u všech vrstev společnosti, u občanů každého věku a pro všechna média a aby byl pokrok v této oblasti důkladně sledován.

- (60) Směrnicí 2010/31/EU není dotčena povinnost členských států ctít a chránit lidskou důstojnost. Ctí základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou. Směrnice 2010/31/EU si zejména klade za cíl ctít právo na svobodu projevu, svobodu podnikání a právo na soudní přezkum a právo prosazovat uplatňování práv dítěte zakotvených v Listině.
- (61) Jakékoli opatření přijaté členskými státy podle směrnice 2010/13/EU musí ctít svobodu projevu a informací a pluralitu sdělovacích prostředků, jakož i kulturní a jazykovou rozmanitost, v souladu s Úmluvou UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projektů.
- (62) Právo na přístup k programům s politickým zpravodajstvím má zásadní význam pro ochranu základní svobody přijímat informace a pro zajištění úplné a řádné ochrany zájmů diváků v Unii. Vzhledem ke stále rostoucímu významu audiovizuálních mediálních služeb pro společnost a demokracii by mělo být vysílání politického zpravodajství v co nejvyšší míře v Unii dostupné přeshraničně, aniž by byla dotčena autorská práva.
- (63) Směrnice 2010/13/EU se nedotýká pravidel mezinárodního práva soukromého, zejména pravidel, jimiž se řídí příslušnost soudů a rozhodné právo pro smluvní a mimosmluvní závazkové vztahy.
- (64) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (65) Směrnice 2010/13/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2010/13/EU se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) „audiovizuální mediální službou“:

i) služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, jejímž hlavním účelem nebo hlavním účelem její oddělitelné části je poskytování pořadů, za které nese redakční odpovědnost poskytovatel mediálních služeb, široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES; touto audiovizuální mediální službou je buď televizní vysílání definované v písmenu e) tohoto článku, nebo audiovizuální mediální služba na vyžádání definovaná v písmenu g) tohoto článku;

ii) audiovizuální obchodní sdělení;“;

b) vkládá se nové písmeno, které zní:

„aa) „službou platformy pro sdílení videonahrávek“ služba ve smyslu článků 56 a 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, jejímž hlavním účelem nebo hlavním účelem její neodělitelné části nebo její zásadní funkcí je poskytování pořadů, videonahrávek vytvářených uživateli nebo obojího, za které nese redakční odpovědnost poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, široké veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání prostřednictvím sítí elektronických komunikací ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 2002/21/ES a jejichž organizaci určuje poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, a to i prostřednictvím automatických prostředků nebo algoritmů, zejména na základě zobrazování, označování a určování pořadů;“;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

c) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) „pořadem“ pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která bez ohledu na svou délku představuje jednotlivou položku v rámci programové skladby nebo katalogu sestavených poskytovatelem mediálních služeb, například celovečerní filmy, videoklipy, sportovní události, situační komedie, dokumentární pořady, pořady pro děti nebo původní tvorba;“;

d) vkládají se nová písmena, která znějí:

„ba) „videonahrávkou vytvořenou uživatelem“ pohyblivá obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která bez ohledu na svou délku představuje jednotlivou položku vytvořenou uživatelem a nahranou tímto nebo jiným uživatelem na platformu pro sdílení videonahrávek;“;

bb) „redakčním rozhodnutím“ rozhodnutí, které je pravidelně přijímáno za účelem výkonu redakční odpovědnosti a spojeno s každodenním provozem audiovizuální mediální služby;“;

e) vkládá se nové písmeno, které zní:

„da) „poskytovatelem platformy pro sdílení videonahrávek“ fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje službu platformy pro sdílení videonahrávek;“;

f) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) „audiovizuálním obchodním sdělením“ obrazová sekvence se zvukem nebo bez něj, která je určena k přímé či nepřímé propagaci zboží, služeb či obrazu na veřejnosti fyzické či právnické osoby vykonávající hospodářskou činnost; tato obrazová sekvence doprovází pořad nebo videonahrávku vytvořenou uživatelem nebo je do nich zahrnuta za úplaty nebo obdobnou protihodnotu nebo pro účely vlastní propagace. Audiovizuální obchodní sdělení mají mimo jiné podobu televizní reklamy, sponzorství, teleshoppingu a umístění produktu;“;

g) písmeno k) se nahrazuje tímto:

„k) „sponzorstvím“ jakýkoli příspěvek poskytnutý veřejným nebo soukromým podnikem nebo fyzickou osobou, které se nezabývají poskytováním audiovizuálních mediálních služeb či služeb platformem pro sdílení videonahrávek ani výrobou audiovizuálních děl, na financování audiovizuálních mediálních služeb, služeb platformem pro sdílení videonahrávek, videonahrávek vytvořených uživatelem nebo pořadů s cílem propagovat svou firmu, ochrannou známku, obraz na veřejnosti, činnosti nebo produkty;“;

h) písmeno m) se nahrazuje tímto:

„m) „umístěním produktu“ audiovizuální obchodní sdělení v jakékoli formě, jež je tvořeno začleněním produktu, služby nebo odpovídající ochranné známky či zmínky o nich do pořadu nebo do videonahrávky vytvořené uživatelem za úplaty nebo obdobnou protihodnotu;“;

2) Název kapitoly II se nahrazuje tímto:

„OBECNÁ USTANOVENÍ PRO AUDIOVIZUÁLNÍ MEDIÁLNÍ SLUŽBY“.

3) Článek 2 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) má-li poskytovatel mediálních služeb skutečné sídlo v jednom členském státě, avšak redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána v jiném členském státě, poskytovatel mediálních služeb se považuje za usazeného v tom členském státě, v němž působí podstatná část pracovníků zajišťujících činnost poskytování audiovizuální mediální služby související s pořadem. Působí-li podstatná část pracovníků zajišťujících činnost poskytování audiovizuální mediální služby související s pořadem v obou těchto členských státech, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, v němž má skutečné sídlo. Nepůsobí-li podstatná část pracovníků zajišťujících činnost poskytování audiovizuální mediální služby související s pořadem v žádném z těchto členských států, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, ve kterém jako v prvním zahájil činnost v souladu s právem tohoto členského státu, za podmínky, že s tímto členským státěm udržuje stálé a skutečné hospodářské spojení;“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„5a. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb informovali příslušné vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty o jakýchkoli změnách, které mohou ovlivnit založení pravomoci v souladu s odstavci 2, 3 a 4.“

5b. Členské státy zavedou a pravidelně aktualizují seznam poskytovatelů mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, a uvedou, na kterých z kritérií podle odstavců 2 až 5 je jejich pravomoc založena. Členské státy tento seznam a veškeré jeho aktualizace předloží Komisi.

Komise zajistí, aby tyto seznamy byly zpřístupněny v centralizované databázi. V případě nesrovnalostí v jednotlivých seznamech kontaktuje Komise dotčené členské státy s cílem nalézt řešení. Komise zajistí, aby k této databázi měly přístup vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. Komise informace obsažené v databázi zveřejní.

5c. Pokud se při použití článku 3 nebo 4 dotčené členské státy neshodnou na tom, který z nich má pravomoc, předloží věc bez zbytečného odkladu Komisi. Komise může požádat skupinu evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA), aby k této věci vydala stanovisko podle čl. 30b odst. 3 písm. d). Skupina ERGA toto stanovisko vydá ve lhůtě patnácti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti Komise. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor zřízený článkem 29.

Komise při přijímání rozhodnutí podle čl. 3 odst. 2 nebo 3 nebo čl. 4 odst. 5 rovněž rozhodne o tom, který členský stát má pravomoc.“

4) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

1. Členské státy zajistí svobodu příjmu a nebrání dalšímu přenosu audiovizuálních mediálních služeb z jiných členských států na svém území z důvodů, které spadají do oblastí upravených touto směrnicí.

2. Členský stát se může prozatímně odchýlit od odstavce 1 tohoto článku, pokud audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb spadajícím do pravomoci jiného členského státu zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 6a odst. 1, anebo ohrožuje veřejné zdraví nebo představuje závažné a značné riziko jeho ohrožení.

Odchylka uvedená v prvním pododstavci musí splňovat tyto podmínky:

- a) poskytovatel mediálních služeb se v průběhu uplynulých dvanáct měsíců již při nejméně dvou předchozích příležitostech dopustil jednoho nebo více činů uvedených v prvním pododstavci;
- b) dotčený členský stát písemně oznámil poskytovateli mediálních služeb, členskému státu, který má nad tímto poskytovatelem pravomoc, a Komisi údajné porušení práva a přiměřená opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovného porušení;
- c) dotčený členský stát dodržel právo dotčeného poskytovatele mediálních služeb na obhajobu, a zejména mu umožnil vyjádřit své stanovisko k údajnému porušení práva, a
- d) konzultace s členským státem, do jehož pravomoci poskytovatel mediálních služeb spadá, a s Komisí nevedly ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení oznámení Komisí podle písmene b) ke smírnému řešení.

Do tří měsíců po obdržení oznámení opatření přijatých dotčeným členským státem a poté, co požádala skupinu ERGA o poskytnutí stanoviska v souladu s čl. 30b odst. 3 písm. d), přijme Komise rozhodnutí o tom, zda jsou uvedená opatření slučitelná s právem Unie. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor. Pokud Komise rozhodne, že tato opatření nejsou slučitelná s právem Unie, nařídí dotčenému členskému státu, aby je okamžitě ukončil.

3. Členský stát se může prozatímně odchýlit od odstavce 1 tohoto článku, pokud audiovizuální mediální služba poskytovaná poskytovatelem mediálních služeb spadajícím do pravomoci jiného členského státu zřejmým, závažným a hrubým způsobem porušuje čl. 6 odst. 1 písm. b), anebo ohrožuje veřejnou bezpečnost, včetně národní bezpečnosti a obrany, nebo představuje závažné a značné riziko jejího ohrožení.

Odchylka uvedená v prvním pododstavci musí splňovat tyto podmínky:

- a) k činu uvedenému v prvním pododstavci již došlo nejméně jednou v předcházejících dvanácti měsících

a

- b) dotčený členský stát písemně oznámil poskytovateli mediálních služeb, členskému státu, do jehož pravomoci tento poskytovatel spadá, a Komisi údajné porušení práva a přiměřená opatření, která zamýšlí přijmout v případě opětovného porušení.

Dotčený členský stát musí dodržet právo dotčeného poskytovatele mediální služby na obhajobu, a zejména mu umožnit vyjádřit své stanovisko k údajnému porušení práva.

Do tří měsíců po obdržení oznámení opatření přijatých dotčeným členským státem a poté, co požádala skupinu ERGA o poskytnutí stanoviska v souladu s čl. 30b odst. 3 písm. d), přijme Komise rozhodnutí o tom, zda jsou uvedená opatření slučitelná s právem Unie. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor. Pokud Komise rozhodne, že tato opatření nejsou slučitelná s právem Unie, nařídí dotčenému členskému státu, aby je okamžitě ukončil.

4. Odstavce 2 a 3 nevylučují uplatnění jakéhokoli postupu, prostředku nápravy nebo sankce za dotčená porušení práva v členském státě, do jehož pravomoci dotčený poskytovatel mediálních služeb spadá.

5. Členské státy se mohou v naléhavých případech a nejpozději jeden měsíc po údajném porušení práva odchýlit od podmínek stanovených v odst. 3 písm. a) a b). V takovém případě musí být přijatá opatření co nejdříve oznámena Komisi a členskému státu, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, s uvedením důvodů, na základě kterých se členský stát domnívá, že se jedná o naléhavý případ. Komise přezkoumá slučitelnost oznámených opatření s právem Unie v co nejkratší době. Dospěje-li k závěru, že tato opatření nejsou s právem Unie slučitelná, nařídí dotčenému členskému státu, aby je okamžitě ukončil.

6. Pokud Komise nemá k dispozici informace nezbytné k přijetí rozhodnutí podle odstavce 2 nebo 3, požádá dotčený členský stát do jednoho měsíce od obdržení oznámení o všechny informace nezbytné k dosažení uvedeného rozhodnutí. Lhůta, v níž má Komise přijmout rozhodnutí, se pozastaví, dokud daný členský stát tyto informace neposkytne. Pozastavení lhůty nesmí trvat déle než jeden měsíc.

7. Členské státy a Komise si pravidelně vyměňují zkušenosti a osvědčené postupy týkající se postupu stanoveného v tomto článku v kontaktním výboru a ve skupině ERGA.“

5) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

1. Členské státy mohou uplatňovat vůči poskytovatelům mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, v oblastech koordinovaných touto směrnicí podrobnější nebo přísnější pravidla za předpokladu, že tato pravidla jsou v souladu s právem Unie.

2. Pokud některý členský stát:

a) využil možnost přijetí podrobnějších nebo přísnějších pravidel obecného veřejného zájmu podle odstavce 1 a

b) má za to, že poskytovatel mediálních služeb spadající do pravomoci jiného členského státu poskytuje audiovizuální mediální služby, které jsou zcela nebo převážně zaměřeny na jeho území,

může požádat členský stát, do jehož pravomoci poskytovatel mediálních služeb spadá, aby vyřešil jakékoli potíže zjištěné ve vztahu k tomuto odstavci. Oba členské státy loajálně a urychleně spolupracují s cílem dosáhnout oboustranně uspokojivého řešení.

Po obdržení odůvodněné žádosti podle prvního pododstavce požádá členský stát, který má pravomoc, poskytovatele mediálních služeb, aby dodržoval příslušná pravidla obecného veřejného zájmu. Členský stát, který má pravomoc, pravidelně informuje dožadující členský stát o krocích, které byly pro řešení uvedených zjištěných problémů přijaty. Členský stát, který má pravomoc, informuje dožadující členský stát a Komisi do dvou měsíců od obdržení žádosti o výsledcích, kterých bylo dosaženo, a vysvětlí důvody v případě, že nemohlo být nalezeno řešení.

Kterýkoli z těchto členských států může kdykoli vyzvat kontaktní výbor, aby daný případ posoudil.

3. Dotčený členský stát může přijmout vhodná opatření proti dotčenému poskytovateli mediálních služeb, pokud:

a) má za to, že výsledky dosažené uplatněním odstavce 2 nejsou uspokojivé, a

- b) uvedl důkazy svědčící o tom, že dotyčný poskytovatel mediálních služeb se usadil v jiném členském státě, který má pravomoc, aby obešel přísnější pravidla v oblastech koordinovaných touto směrnicí, jež by se na něj vztahovala, pokud by byl usazen v dotčeném členském státě; uvedené důkazy umožní, aby toto obcházení bylo náležitě doloženo, aniž by bylo třeba dokládat úmysl poskytovatele mediálních služeb tato přísnější pravidla obcházet.

Tato opatření musí být objektivně nezbytná, uplatňovaná nediskriminačním způsobem a přiměřená ve vztahu k cílům, které sledují.

4. Členský stát může přijmout opatření podle odstavce 3, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) členský stát oznámil Komisi a členskému státu, v němž je usazen poskytovatel mediálních služeb, svůj úmysl přijmout taková opatření, přičemž uvedl důvody, na jejichž základě situaci posoudil;
- b) členský stát dodržel právo dotyčného poskytovatele mediálních služeb na obhajobu, a zejména mu umožnil vyjádřit své stanovisko k údajnému obcházení předpisů a k opatřením, které má oznamující členský stát v úmyslu přijmout, a
- c) Komise poté, co požádala skupinu ERGA, aby v souladu s čl. 30b odst. 3 písm. d) poskytla stanovisko, rozhodla, že opatření jsou slučitelná s právem Unie, a zejména že posouzení ze strany členského státu, jež opatření podle odstavců 2 a 3 tohoto článku přijal, jsou řádně odůvodněna; Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor.

5. Komise rozhodne do tří měsíců po obdržení oznámení uvedeného v odst. 4 písm. a), zda jsou tato opatření slučitelná s právem Unie. Pokud Komise rozhodne, že tato opatření nejsou slučitelná s právem Unie, nařídí dotčenému členskému státu, aby se jejich přijetí zdržel.

Pokud Komise nemá k dispozici informace nezbytné k přijetí rozhodnutí podle prvního pododstavce, požádá dotčený členský stát do jednoho měsíce od obdržení oznámení o všechny informace nezbytné k dosažení uvedeného rozhodnutí. Lhůta, v níž Komise má přijmout rozhodnutí, se pozastaví, dokud daný členský stát tyto informace neposkytne. Pozastavení lhůty nesmí trvat déle než jeden měsíc.

6. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svého vnitrostátního práva, aby poskytovatelé mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, tuto směrnicí účinně dodržovali.

7. Nestanoví-li tato směrnice jinak, použije se směrnice 2000/31/ES. V případě rozporu mezi směrnicí 2000/31/ES a touto směrnicí má přednost tato směrnice, nestanoví-li sama jinak.“

6) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 4a

1. Členské státy podporují využívání koregulace a napomáhají rozvoji samoregulace prostřednictvím kodexů chování přijatých na vnitrostátní úrovni v oblastech koordinovaných touto směrnicí v rozsahu, v jakém to dovolují jejich právní řády. Tyto kodexy musí:

- a) být takové, že je přijímají hlavní zúčastněné subjekty v dotčených členských státech;
- b) stanovit jasně a jednoznačně své cíle;
- c) zajišťovat pravidelné, transparentní a nezávislé sledování a vyhodnocování toho, jak je dosahováno vytyčených cílů, a
- d) zajišťovat účinné prosazování včetně účinných a přiměřených sankcí.

2. Členské státy a Komise mohou podpořit samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie vypracovaných poskytovateli mediálních služeb, poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek nebo organizacemi, které je zastupují, v případě potřeby ve spolupráci s dalšími odvětvími, například s výrobními, obchodními, profesními a spotřebitelskými sdruženími nebo organizacemi. Uvedené kodexy musí být takové, že je přijímají hlavní zúčastněné subjekty na úrovni Unie, a být v souladu s odst. 1 písm. b) až d). Těmito kodexy chování Unie nejsou dotčeny vnitrostátní kodexy chování.

Komise ve spolupráci s členskými státy usnadní vypracování unijních kodexů chování, je-li to vhodné, v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality.

Signatáři kodexů chování Unie předloží návrhy těchto kodexů a jejich změny Komisi. Komise k těmto návrhům kodexů nebo jejich změnám konzultuje kontaktní výbor.

Komise tyto kodexy chování Unie zpřístupní veřejnosti a může je vhodně propagovat.

3. Členské státy mohou nadále vyžadovat po poskytovatelích spadajících do jejich pravomoci, aby dodržovali podrobnější nebo přísnější pravidla v souladu s touto směrnicí a právem Unie, včetně případů, kdy jejich vnitrostátní nezávislé regulační orgány nebo subjekty shledají, že se určitý kodex chování nebo jeho části ukázaly jako nedostatečně účinné. Členské státy ohlásí tato pravidla bez zbytečného odkladu Komisi.“

7) Název kapitoly III se nahrazuje tímto:

„USTANOVENÍ, KTERÁ SE VZTAHUJÍ NA AUDIOVIZUÁLNÍ MEDIÁLNÍ SLUŽBY“.

8) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

1. Každý členský stát zajistí, aby poskytovatel mediálních služeb spadající do jeho pravomoci umožnil příjemcům služby snadný, přímý a trvalý přístup alespoň k těmto informacím:

- a) název poskytovatele;
- b) zeměpisná adresa, na níž je usazen;
- c) údaje, které s ním umožňují rychlé, přímé a účinné navázání kontaktu, včetně adresy elektronické pošty nebo internetových stránek;
- d) členský stát, do jehož pravomoci spadá, a příslušné regulační orgány nebo subjekty nebo orgány dohledu.

2. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, která stanoví, že vedle informací uvedených v odstavci 1 zpřístupní poskytovatelé mediálních služeb spadající do jejich pravomoci informace o své vlastnické struktuře, včetně skutečných majitelů. Tato opatření musí dodržovat základní práva, jako je soukromý a rodinný život skutečných majitelů. Tato opatření musí být nezbytná a přiměřená a musí být zaměřena na sledování cíle obecného zájmu.“

9) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států respektovat a chránit lidskou důstojnost, členské státy vhodnými prostředky zajistí, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci neobsahovaly žádné:

- a) podněcování k násilí či nenávisti namířené proti skupině osob nebo členovi skupiny na základě kteréhokoli z důvodů uvedených v článku 21 Listiny;
- b) veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu, jak je uvedeno v článku 5 směrnice (EU) 2017/541.

2. Opatření přijatá pro účely tohoto článku musí být nezbytná a přiměřená a musí ctít práva a dodržovat zásady stanovené v Listině.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6a

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, která zajistí, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci, které by mohly narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob, byly dostupné pouze tak, aby je nezletilé osoby neměly běžně možnost vidět nebo slyšet. Tato opatření mohou zahrnovat volbu doby vysílání, nástroje pro ověřování věku nebo jiná technická opatření. Musí být úměrná možné újmě vyplývající z daného pořadu.

Nejškodlivější obsah, jako je bezdůvodné násilí nebo pornografie, musí podléhat nejpřísnějším opatřením.

2. Osobní údaje nezletilých shromážděné či jinak získané poskytovateli mediálních služeb podle odstavce 1 nesmějí být zpracovávány pro obchodní účely, jako je přímý marketing, profilování a reklamy zaměřené na základě chování.

3. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb poskytovali divákům dostatečné informace o obsahu, který by mohl narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob. Za tímto účelem poskytovatelé mediálních služeb využívají systém popisující potenciálně škodlivou povahu obsahu audiovizuální mediální služby.

Při provádění tohoto odstavce členské státy podporují využívání koregulace, jak je stanovena v čl. 4a odst. 1.

4. Komise podporuje poskytovatele mediálních služeb při výměně osvědčených postupů týkajících se kodexů chování založených na koregulaci. Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci pro účely tohoto článku prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.“

11) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Členské státy neprodleně zajistí, aby služby poskytované poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jejich pravomoci byly pomocí přiměřených opatření trvale a postupně zpřístupňovány osobám se zdravotním postižením.

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb pravidelně informovali vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty o provádění opatření uvedených v odstavci 1. Členské státy podají Komisi do 19. prosince 2022 a poté každé tři roky zprávu o provádění odstavce 1.

3. Členské státy podpoří poskytovatele mediálních služeb, aby vypracovali akční plány v oblasti přístupnosti s ohledem na trvalé a postupné zpřístupňování svých služeb osobám se zdravotním postižením. Každý takový akční plán je oznámen vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům.

4. Každý členský stát určí jednotný veřejně přístupný on-line kontaktní bod pro poskytování informací a přijímání stížností ohledně potíží s přístupností uvedených v tomto článku, který je snadno dostupný, a to i pro osoby se zdravotním postižením.

5. Členské státy zajistí, aby informace o mimořádných událostech, včetně veřejných sdělení a oznámení v případě přírodních katastrof, které jsou zpřístupňovány veřejnosti pomocí audiovizuálních mediálních služeb, byly poskytovány tak, aby byly přístupné pro osoby se zdravotním postižením.“

12) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 7a

Členské státy mohou přijmout opatření, aby zajistily náležitě zdůraznění audiovizuálních mediálních služeb obecného zájmu.

Článek 7b

Členské státy přijmou vhodná a přiměřená opatření k zajištění toho, aby audiovizuální mediální služby poskytované poskytovateli mediálních služeb nebyly překryty pro obchodní účely nebo změněny bez výslovného souhlasu těchto poskytovatelů.

Pro účely tohoto článku členské státy upřesní podrobnosti o regulaci, včetně výjimek, zejména ve vztahu k zajištění legitimních zájmů uživatelů, přičemž zohlední legitimní zájmy poskytovatelů mediálních služeb, kteří dané audiovizuální mediální služby původně poskytli.“

13) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. Členské státy zajistí, aby audiovizuální obchodní sdělení poskytovaná poskytovateli mediálních služeb, kteří spadají do jejich pravomoci, splňovala tyto požadavky:

- a) audiovizuální obchodní sdělení musí být snadno rozpoznatelná; skrytá audiovizuální obchodní sdělení se zakazují;
- b) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí používat podprahové techniky;

- c) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí:
- narušovat lidskou důstojnost;
 - obsahovat nebo podporovat diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;
 - podporovat chování ohrožující zdraví nebo bezpečnost;
 - podporovat chování hrubě ohrožující ochranu životního prostředí;
- d) všechny formy audiovizuálních obchodních sdělení týkajících se cigaret a dalších tabákových výrobků, jakož i elektronických cigaret a náhradních náplní, se zakazují;
- e) audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů nesmějí být výslovně zaměřena na nezletilé osoby a nesmějí podporovat nestřídmé požívání těchto nápojů;
- f) audiovizuální obchodní sdělení týkající se léčivých přípravků a léčebných postupů, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis, se zakazují;
- g) audiovizuální obchodní sdělení nesmějí tělesně, psychicky nebo mravně ohrožovat nezletilé osoby; nesmějí proto přímo nabádat nezletilé osoby ke koupi nebo pronájmu produktu nebo služby a využívat k tomu jejich nezkušenosti nebo důvěřivosti, přímo nabádat nezletilé osoby, aby přesvědčovaly své rodiče nebo třetí osoby ke koupi propagovaného zboží nebo služby, využívat zvláštní důvěru, kterou mají nezletilé osoby k rodičům, svým učitelům nebo jiným osobám, ani bezdůvodně zobrazovat nezletilé osoby v nebezpečných situacích.

2. Audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů v rámci audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, s výjimkou sponzorství a umístění produktu, musí splňovat kritéria stanovená v článku 22.

3. Členské státy podporují využívání koregulace a samoregulace prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů. Cílem těchto kodexů musí být účinně omezit vystavování nezletilých osob audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se alkoholických nápojů.

4. Členské státy podporují využívání koregulace a samoregulace prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, pokud jde o nevhodná audiovizuální obchodní sdělení, která provází pořady pro děti nebo jsou v těchto pořadech obsažena a která se týkají potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména tuk, nasycené tuky, transmastné kyseliny, sůl nebo sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje.

Cílem těchto kodexů musí být účinně omezit vystavování dětí audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se takovýchto potravin a nápojů. Jejich cílem musí být zajistit, aby audiovizuální obchodní sdělení nezdůrazňovala kladné vlastnosti nutričních aspektů takovýchto potravin a nápojů.

5. Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci pro účely tohoto článku prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.“

14) Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Audiovizuální mediální služby nebo pořady nesmějí být sponzorovány podniky, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret a dalších tabákových výrobků, jakož i elektronických cigaret a náhradních náplní.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Zpravodajské a publicistické pořady nesmějí být sponzorovány. Členské státy mohou zakázat sponzorství pořadů pro děti. Členské státy mohou zakázat, aby se sponzorské logo objevovalo během pořadů pro děti, dokumentárních pořadů a náboženských pořadů.“

15) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Tento článek se použije pouze na pořady vyrobené po 19. prosinci 2009.

2. Umístění produktu je dovoleno ve všech audiovizuálních mediálních službách s výjimkou zpravodajských a publicistických pořadů, spotřebitelských publicistických pořadů, náboženských pořadů a pořadů pro děti.

3. Pořady, které obsahují umístění produktu, musí splňovat tyto požadavky:
- jejich obsah a uspořádání v programové skladbě v případě televizního vysílání nebo v katalogu v případě audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání nejsou v žádném případě ovlivněny tak, aby tím byla dotčena odpovědnost a redakční nezávislost poskytovatele mediálních služeb;
 - nenabádají přímo k nákupu nebo pronájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštním zmiňováním tohoto zboží nebo služeb za účelem jejich propagace;
 - nepatříčně nezdůrazňují dotyčný produkt;
 - diváci jsou jasně informováni o existenci umístění produktu za pomoci vhodného označení na začátku a na konci pořadu a při pokračování pořadu po reklamní přestávce, aby nemohli být žádným způsobem uvedeni v omyl.

Členské státy mohou upustit od požadavků uvedených v písmenu d), s výjimkou pořadů vyrobených nebo zadaných samotným poskytovatelem mediálních služeb nebo společností přidruženou k tomuto poskytovateli mediálních služeb.

4. Pořady nesmějí v žádném případě obsahovat umístění produktu, pokud jde o:
- cigarety a další tabákové výrobky, jakož i elektronické cigarety a náhradní náplně, nebo umístění produktů podniků, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej uvedených výrobků;
 - určité léčivé přípravky nebo léčebné postupy, které jsou v členském státě, do jehož pravomoci spadá poskytovatel mediálních služeb, dostupné pouze na lékařský předpis.“

16) Nadpis kapitoly IV se zrušuje.

17) Článek 12 se zrušuje.

18) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé mediálních služeb poskytující audiovizuální mediální služby na vyžádání spadající do jejich pravomoci zajistili ve svých katalozích alespoň 30 % podíl evropských děl a zabezpečili jejich zdůraznění.

2. Vyžadují-li členské státy, aby poskytovatelé mediálních služeb v rámci své pravomoci finančně přispívali na výrobu evropských děl, mimo jiné prostřednictvím přímých investic do obsahu a příspěvků do vnitrostátních fondů, mohou takové finanční příspěvky, které musí být přiměřené a nediskriminační, rovněž požadovat po poskytovatelích mediálních služeb, kteří se zaměřují na diváky na jejich územích, ale jsou usazeni v jiných členských státech.

3. V případě uvedeném v odstavci 2 musí být finanční příspěvek založen pouze na příjmech získaných v členském státě, na něž jsou služby zaměřeny. Pokud členský stát, v němž je usazen poskytovatel mediálních služeb, ukládá takovou povinnost finančního příspěvku, zohlední veškeré finanční příspěvky, jež ukládají členské státy, na něž jsou služby zaměřeny. Jakýkoli finanční příspěvek musí být v souladu s právem Unie, zejména s pravidly pro poskytování státní podpory.

4. Do 19. prosince 2021 a poté každé dva roky podávají členské státy Komisi zprávu o provádění odstavců 1 a 2.

5. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy a na základě nezávislé studie podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování odstavců 1 a 2, přičemž zohlední vývoj na trhu a technický rozvoj a cíl kulturní rozmanitosti.

6. Povinnost uložená podle odstavce 1 a požadavek pro poskytovatele mediálních služeb, kteří se zaměřují na publikum v jiných členských státech, stanovený v odstavci 2 se nepoužijí na poskytovatele mediálních služeb s nízkým obrátem nebo s nízkou sledovaností. Členské státy mohou od těchto povinností nebo požadavků rovněž upustit, pokud by vzhledem k povaze nebo tematickému zaměření audiovizuálních mediálních služeb byly neproveditelné nebo neodůvodněné.

7. Komise vydá po konzultaci s kontaktním výborem pokyny týkající se výpočtu podílu evropských děl uvedeného v odstavci 1 a definice nízké sledovanosti a nízkého obrátu podle odstavce 6.“

19) V článku 19 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Izolované televizní reklamní šoty a izolované šoty teleshoppingu jsou přípustné ve sportovních událostech. Izolované televizní reklamní šoty a izolované šoty teleshoppingu, kromě šotů v přenosech sportovních událostí, se vysílají pouze výjimečně.“

20) V článku 20 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Vysílání filmů vytvořených pro televizi (s výjimkou seriálů, cyklů a dokumentů), kinematografických děl a zpravodajských pořadů může být přerušeno televizní reklamou, teleshoppingem nebo obojím jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut. Vysílání pořadů pro děti může být přerušeno televizní reklamou jednou během každého plánovaného časového úseku o délce nejméně 30 minut, pokud plánovaná délka pořadu přesahuje 30 minut. Vysílání teleshoppingu během pořadů pro děti je zakázáno. Televizní reklama a teleshopping nesmějí být zařazovány během bohoslužeb.“

21) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

1. Podíl televizních reklamních šotů a šotů teleshoppingu nesmí v době mezi 06:00 a 18:00 překročit 20 % této doby. Podíl televizních reklamních šotů a šotů teleshoppingu nesmí v době mezi 18:00 a 24:00 překročit 20 % této doby.

2. Odstavec 1 se nepoužije na:

- a) oznámení subjektu televizního vysílání týkající se jeho vlastních pořadů a doprovodných produktů, které jsou od těchto pořadů přímo odvozeny, nebo pořadů a audiovizuálních mediálních služeb jiných subjektů, které patří do téže vysílací skupiny;
- b) oznámení o sponzorování;
- c) oznámení o umístění produktu;
- d) neutrální předěly mezi redakčním obsahem a televizní reklamou nebo šoty teleshoppingu a mezi jednotlivými šoty.“

22) Kapitola VIII se zrušuje.

23) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA IXA

USTANOVENÍ, KTERÁ SE VZTAHUJÍ NA SLUŽBY PLATFOREM PRO SDÍLENÍ VIDEONÁHRÁVEK

Článek 28a

1. Pro účely této směrnice spadá poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek usazený na území určitého členského státu ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2000/31/ES do pravomoci tohoto členského státu.

2. Poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek, který není usazen na území členského státu podle odstavce 1, se považuje pro účely této směrnice za usazeného na území určitého členského státu, pokud je na území tohoto členského státu usazen:

- a) jeho mateřský podnik nebo dceřiný podnik nebo
- b) jiný podnik skupiny, jíž je daný poskytovatel součástí.

Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „mateřským podnikem“ podnik, který kontroluje jeden či více dceřiných podniků;
- b) „dceřiným podnikem“ podnik kontrolovaný mateřským podnikem, včetně jakéhokoli dceřiného podniku mateřského podniku, jenž stojí v čele těchto podniků;
- c) „skupinou“ mateřský podnik, všechny jeho dceřiné podniky a všechny další podniky, jež na ně mají organizační, hospodářské a právní vazby.

3. Pro účely uplatňování odstavce 2, pokud jsou mateřský podnik, dceřiný podnik nebo ostatní podniky skupiny usazený v různých členských státech, je poskytovatel platformy pro sdílení videozáznamů považován za usazeného v tom členském státě, kde je usazen jeho mateřský podnik, anebo pokud mateřský podnik není usazen v žádném členském státě, za usazeného v členském státě, kde je usazen jeho dceřiný podnik, anebo pokud dceřiný podnik není usazen v žádném členském státě, za usazeného v tom členském státě, kde je usazen jiný podnik skupiny.

4. Pro účely uplatňování odstavce 3, pokud existuje několik dceřiných podniků a každý z nich je usazen v jiném členském státě, je poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek považován za usazeného v tom členském státě, v němž některý z dceřiných podniků poprvé zahájil svou činnost, za předpokladu, že má nadále stabilní a skutečnou vazbu s hospodářstvím tohoto členského státu.

Pokud existuje několik dalších podniků, které jsou součástí skupiny, a každý z nich je usazen v jiném členském státě, je poskytovatel platformy pro sdílení videonahrávek považován za usazeného v tom členském státě, v němž některý z těchto podniků poprvé zahájil svou činnost, za předpokladu, že má nadále stabilní a skutečnou vazbu na hospodářství tohoto členského státu.

5. Pro účely této směrnice se článek 3 a články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES použijí na poskytovatele platformem pro sdílení videonahrávek považované za usazené v některém členském státě podle odstavce 2 tohoto článku.

6. Členské státy zavedou a pravidelně aktualizují seznam poskytovatelů platformy pro sdílení videonahrávek usazených nebo považovaných za usazené na jejich území a uvedou, na kterých z kritérií uvedených v odstavcích 1 až 4 je jejich pravomoc založena. Členské státy tento seznam a veškeré jeho aktualizace předloží Komisi.

Komise zajistí, aby tyto seznamy byly zpřístupněny v centralizované databázi. V případě nesrovnalostí v jednotlivých seznamech kontaktuje Komise dotčené členské státy s cílem nalézt řešení. Komise zajistí, aby k této databázi měly přístup vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty. Komise informace obsažené v databázi zveřejní.

7. Pokud se při použití tohoto článku dotčené členské státy neshodnou na tom, který z nich má pravomoc, předloží věc bez zbytečného odkladu Komisi. Komise může požádat skupinu ERGA, aby k této věci vydala stanovisko podle čl. 30b odst. 3 písm. d). Skupina ERGA toto stanovisko vydá ve lhůtě patnácti pracovních dnů ode dne obdržení žádosti Komise. Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor.

Článek 28b

1. Aniž jsou dotčeny články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES, členské státy zajistí, aby poskytovatelé platformem pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci přijali vhodná opatření s cílem chránit:

- a) nezletilé osoby před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními, které mohou narušit jejich tělesný, duševní či mravní vývoj v souladu s čl. 6a odst. 1;
- b) širokou veřejnost před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními obsahujícími podněcování k násilí či nenávisti namířené proti skupině osob nebo členovi skupiny na základě kteréhokoli z důvodů uvedených v článku 21 Listiny;
- c) veřejnost před pořady, videonahrávkami vytvořenými uživateli a audiovizuálními obchodními sděleními obsahujícími takový obsah, jehož šíření je trestným činem podle práva Unie, zejména veřejné podněcování ke spáchání teroristického trestného činu podle článku 5 směrnice (EU) 2017/541, trestné činy týkající se dětské pornografie podle čl. 5 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU (*) a trestné činy související s rasismem a xenofobií podle článku 1 rámcového rozhodnutí 2008/913/SVV.

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platformem pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci splnili požadavky stanovené v čl. 9 odst. 1, pokud jde o audiovizuální obchodní sdělení, se kterými tito poskytovatelé platformem pro sdílení videonahrávek obchodují, které prodávají a které sjednávají.

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platformem pro sdílení videonahrávek spadající do jejich pravomoci přijali vhodná opatření pro splnění požadavků uvedených v čl. 9 odst. 1 s ohledem na audiovizuální obchodní sdělení, se kterými neobchodují, které neprodávají nebo které nesjednávají uvedení poskytovatelé platformem pro sdílení videonahrávek, při zohlednění omezené kontroly, kterou nad uvedenými audiovizuálními obchodními sděleními dané platformy pro sdílení videonahrávek vykonávají.

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platformem pro sdílení videonahrávek jasně informovali uživatele, pokud pořady a videonahrávky vytvořené uživateli obsahují audiovizuální obchodní sdělení, jsou-li tato sdělení oznámena podle odst. 3 třetího pododstavce písm. c), nebo se o této skutečnosti poskytovatel dozví.

Členské státy podporují využívání koregulace a samoregulace prostřednictvím kodexů chování, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1, zaměřených na účinné snížení vystavení dětí audiovizuálním obchodním sdělením týkajícím se potravin a nápojů obsahujících živiny a látky s výživovým nebo fyziologickým účinkem, zejména tuk, nasycené tuky, transmastné kyseliny, sůl nebo sodík a cukry, jejichž nadměrný příjem v celkové stravě se nedoporučuje. Cílem uvedených kodexů musí být zajistit, aby audiovizuální obchodní sdělení nezdůrazňovala kladné vlastnosti nutričních aspektů takovýchto potravin a nápojů.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se stanoví vhodná opatření s ohledem na povahu příslušného obsahu, na újmu, kterou může způsobit, na charakteristiku kategorie osob, které mají být chráněny, a rovněž na práva a legitimní zájmy, o něž se jedná, včetně zájmů poskytovatelů platform pro sdílení videonahrávek a uživatelů, kteří daný obsah vytvořili nebo nahráli, stejně jako veřejného zájmu.

Členské státy zajistí, aby uvedená opatření uplatňovali všichni poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek v jejich pravomoci. Tato opatření musí být proveditelná a přiměřená, s přihlédnutím k velikosti služby platformy pro sdílení videonahrávek a povahu služby, která je poskytována. Tato opatření nesmějí vést k žádným předběžným kontrolním opatřením ani k filtrování nahrávaného obsahu, jež není v souladu s článkem 15 směrnice 2000/31/ES. Pro účely ochrany nezletilých osob, stanovené v odst. 1 písm. a) tohoto článku, musí neškodlivější obsah podléhat nejpřísnějším opatřením ke kontrole přístupu.

Tato opatření musí zahrnovat, je-li to vhodné:

- a) začlenění požadavků uvedených v odstavci 1 do podmínek služeb platformy pro sdílení videonahrávek a jejich uplatňování;
- b) začlenění požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1 pro audiovizuální obchodní sdělení, která nejsou uváděna na trh, prodávána nebo zařizována poskytovateli platformy pro sdílení videonahrávek, do podmínek služby platformy pro sdílení videonahrávek a jejich uplatňování;
- c) existenci funkce pro uživatele, kteří nahrají videa vytvořená uživateli, oznámit, zda tyto videonahrávky obsahují audiovizuální obchodní sdělení, pokud o tom vědí nebo od nich lze rozumně očekávat, že o tom vědí;
- d) zřízení a provozování transparentních a uživatelsky vstřícných mechanismů umožňujících uživatelům platform pro sdílení videonahrávek nahlásit nebo označit dotyčnému poskytovateli platformy pro sdílení videonahrávek obsah uvedený v odstavci 1, který je poskytován na jeho platformě;
- e) zřízení a provozování systémů, jejichž prostřednictvím poskyvatelé platform pro sdílení videonahrávek vysvětlují uživatelům těchto platform, jaký účinek má oznamování a označování uvedené v písmenu d);
- f) zřízení a provozování systémů ověřování věku pro uživatele platform pro sdílení videonahrávek u obsahu, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob;
- g) zřízení a provozování snadno použitelných systémů umožňujících uživatelům platform pro sdílení videonahrávek hodnotit obsah uvedený v odstavci 1;
- h) zajištění systémů rodičovské kontroly, jež jsou pod kontrolou koncových uživatelů, v souvislosti s obsahem, který může narušit tělesný, duševní nebo mravní vývoj nezletilých osob;
- i) zřízení a provozování transparentních, snadno použitelných a účinných postupů vyřizování a řešení stížností uživatelů podaných poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek v souvislosti s prováděním opatření uvedených v písmenech d) až h);
- j) zajištění účinných opatření a nástrojů v oblasti mediální gramotnosti a zvyšování povědomí uživatelů o těchto opatřeních a nástrojích.

Osobní údaje nezletilých osob shromážděné či jinak získané poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek podle třetího pododstavce písm. f) a h) nesmějí být zpracovávány pro obchodní účely, jako je přímý marketing, profilování a reklamy zaměřené na základě chování.

4. Pro účely provádění opatření uvedených v odstavcích 1 a 3 tohoto článku členské státy podporují využívání koregulace, jak je stanoveno v čl. 4a odst. 1.

5. Členské státy zavedou mechanismy potřebné k posouzení vhodnosti opatření uvedených v odstavci 3, která přijali poskytovatelé platform pro sdílení videonahrávek. Členské státy svěří posouzení těchto opatření vnitrostátním regulačním orgánům nebo subjektům.

6. Členské státy mohou poskytovatelům platform pro sdílení videonahrávek uložit opatření, která jsou podrobnější nebo přísnější než opatření uvedená v odstavci 3 tohoto článku. Při přijímání těchto opatření členské státy splní požadavky stanovené v platných právních předpisech Unie, například v člancích 12 až 15 směrnice 2000/31/ES nebo v článku 25 směrnice 2011/93/EU.

7. Členské státy zajistí, aby byly k dispozici mimosoudní mechanismy řešení sporů mezi uživateli a poskytovateli platform pro sdílení videonahrávek ohledně uplatňování odstavců 1 a 3. Tyto mechanismy umožní, aby spory byly řešeny nestranně, a nezbavují uživatele právní ochrany zajišťované vnitrostátním právem.

8. Členské státy zajistí, aby uživatelé mohli uplatnit svá práva u soudu vůči poskytovatelům platform pro sdílení videonahrávek podle odstavců 1 a 3.

9. Komise vybízí poskytovatele platform pro sdílení videonahrávek k výměně osvědčených postupů týkajících se kodexů chování založených na koregulaci uvedených v odstavci 4.

10. Členské státy a Komise mohou podporovat samoregulaci prostřednictvím kodexů chování Unie uvedených v čl. 4a odst. 2.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).“

24) Název kapitoly XI se nahrazuje tímto:

„REGULAČNÍ ORGÁNY A SUBJEKTY ČLENSKÝCH STÁTŮ“.

25) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

1. Každý členský stát určí jeden nebo více vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů. Členské státy zajistí, aby tyto orgány nebo subjekty byly právně oddělené od vlády a aby byly funkčně nezávislé na příslušné vládě a jakémkoli jiném veřejném či soukromém subjektu. Tím není dotčena možnost, aby členské státy zřizovaly regulační orgány vykonávající dohled nad různými odvětvími.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány a subjekty vykonávaly své pravomoci nestranně a transparentně a v souladu s cíli této směrnice, zejména s pluralitou médií, kulturní a jazykovou rozmanitostí, ochranou spotřebitele, přístupností, nediskriminací, řádným fungováním vnitřního trhu a podporou korektní hospodářské soutěže.

Vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jakéhokoli jiného subjektu ve vztahu k výkonu úkolů, které jim byly přiděleny podle vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí právo Unie. To nebrání dohledu v souladu s vnitrostátním ústavním právem.

3. Členské státy zajistí, aby kompetence a pravomoci vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů, jakož i způsoby, jimiž je lze volat k odpovědnosti, byly jasně právně vymezeny.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly odpovídající finanční a lidské zdroje a pravomoci k prosazování předpisů, které jim umožní účinně plnit jejich funkci a přispět k práci skupiny ERGA. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty měly své vlastní roční rozpočty, které se zveřejňují.

5. Členské státy ve svém vnitrostátním právu stanoví podmínky a postupy pro jmenování a odvolávání vedoucích vnitrostátních regulačních orgánů či subjektů nebo členů kolektivního orgánu plnícího jeho funkce, včetně doby trvání jejich mandátu. Tyto postupy musí být transparentní a nediskriminační a musí zaručovat požadovanou úroveň nezávislosti. Vedoucí vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu nebo členy kolektivního orgánu plnícího jeho funkce v rámci vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu lze odvolat v případě, že již nesplňují podmínky požadované pro výkon jejich povinností, které jsou předem stanoveny na vnitrostátní úrovni. Rozhodnutí o odvolání musí být řádně odůvodněno, předem oznámeno a zveřejněno.

6. Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni existovaly účinné odvolací mechanismy. Odvolací orgán, jímž může být soud, musí být nezávislý na stranách odvolacího řízení.

Do rozhodnutí o odvolání zůstává v platnosti rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu nebo subjektu, pokud nejsou v souladu s vnitrostátním právem nařízena prozatímní opatření.“

26) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 30a

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty přijaly vhodná opatření k tomu, aby sobě navzájem i Komisi poskytovaly informace nezbytné k uplatňování této směrnice, zejména článků 2, 3 a 4.

2. V souvislosti s výměnou informací podle odstavce 1 v případě, že vnitrostátní regulační orgány nebo subjekty obdrží od poskytovatele mediálních služeb spadajícího do jejich pravomoci informace, že bude poskytovat služby zcela nebo převážně zaměřené na diváky v jiném členském státě, informuje vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt členského státu, do jehož pravomoci spadá, vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt členského státu, na něž jsou služby zaměřeny.

3. Pokud regulační orgán nebo subjekt členského státu, na jehož území zaměřuje svou službu poskytovatel mediálních služeb spadající do pravomoci jiného členského státu, pošle žádost týkající se činností uvedeného poskytovatele regulačnímu orgánu nebo subjektu členského státu, do jehož pravomoci tento poskytovatel spadá, učiní regulační orgán nebo subjekt druhého státu vše, co je v jeho silách, aby žádost do dvou měsíců vyřídil, aniž jsou dotčeny přísnější lhůty platné podle této směrnice. Regulační orgán nebo subjekt členského státu, na něž jsou služby zaměřeny, poskytne na žádost regulačnímu orgánu nebo subjektu členského státu, který má pravomoc, veškeré informace, jež mohou při řešení žádosti napomoci.

Článek 30b

1. Zřizuje se skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby (ERGA).

2. Skupina ERGA skládá ze zástupců vnitrostátních regulačních orgánů nebo subjektů v oblasti audiovizuálních mediálních služeb, které jsou primárně příslušné pro dohled nad audiovizuálními mediálními službami, případně pokud vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt neexistuje, z jiných zástupců, které zvolí podle svých postupů. Zasedání skupiny ERGA se účastní zástupce Komise.

3. Úkoly skupiny ERGA jsou následující:

a) poskytovat technické poradenství Komisi:

- v jejím úkolu, jímž je zajistit soudržné provádění této směrnice ve všech členských státech,
- v záležitostech spojených s audiovizuálními mediálními službami spadajícími do její pravomoci;

b) provádět výměnu zkušeností a osvědčených postupů, pokud jde o uplatňování regulačního rámce pro audiovizuální mediální služby, včetně zkušeností a osvědčených postupů týkajících se přístupnosti a mediální gramotnosti;

c) spolupracovat a poskytovat svým členům informace nezbytné pro uplatňování této směrnice, zejména pokud jde o její články 3, 4 a 7;

d) na žádost Komise vydávat stanoviska o technických a věcných aspektech otázek podle čl. 2 odst. 5c, čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 4 odst. 4 písm. c) a čl. 28a odst. 7.

4. Skupina ERGA přijme svůj jednací řád.“

27) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Komise monitoruje, jak členské státy tuto směrnici uplatňují.

Nejpozději 19. prosince 2022 a poté každé tři roky předloží Komisi Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice.

Nejpozději 19. prosince 2026 předloží Komisi Evropskému parlamentu a Radě následné hodnocení dopadu a přínosu této směrnice, které bude případně doplněno návrhy na její přezkum.

Komise průběžně a náležitě informuje kontaktní výbor a skupinu ERGA o jejich úkolech a činnostech.

Komise zajistí, aby informace obdržené ze členských států o jakémkoli opatření, které přijaly v oblastech koordinovaných touto směrnicí, byly postoupeny kontaktnímu výboru a skupině ERGA.“

28) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 33a

1. Členské státy podporují rozvoj mediální gramotnosti a přijmou opatření za tímto účelem.

2. Členské státy podají Komisi do 19. prosince 2022 a poté každé tři roky zprávu o provádění odstavce 1.
3. Komise vydá po konzultaci kontaktního výboru pokyny o rozsahu těchto zpráv.“

Článek 2

1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 19. září 2020. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu a znění uvedeného prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 14. listopadu 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
K. EDTSTADLER